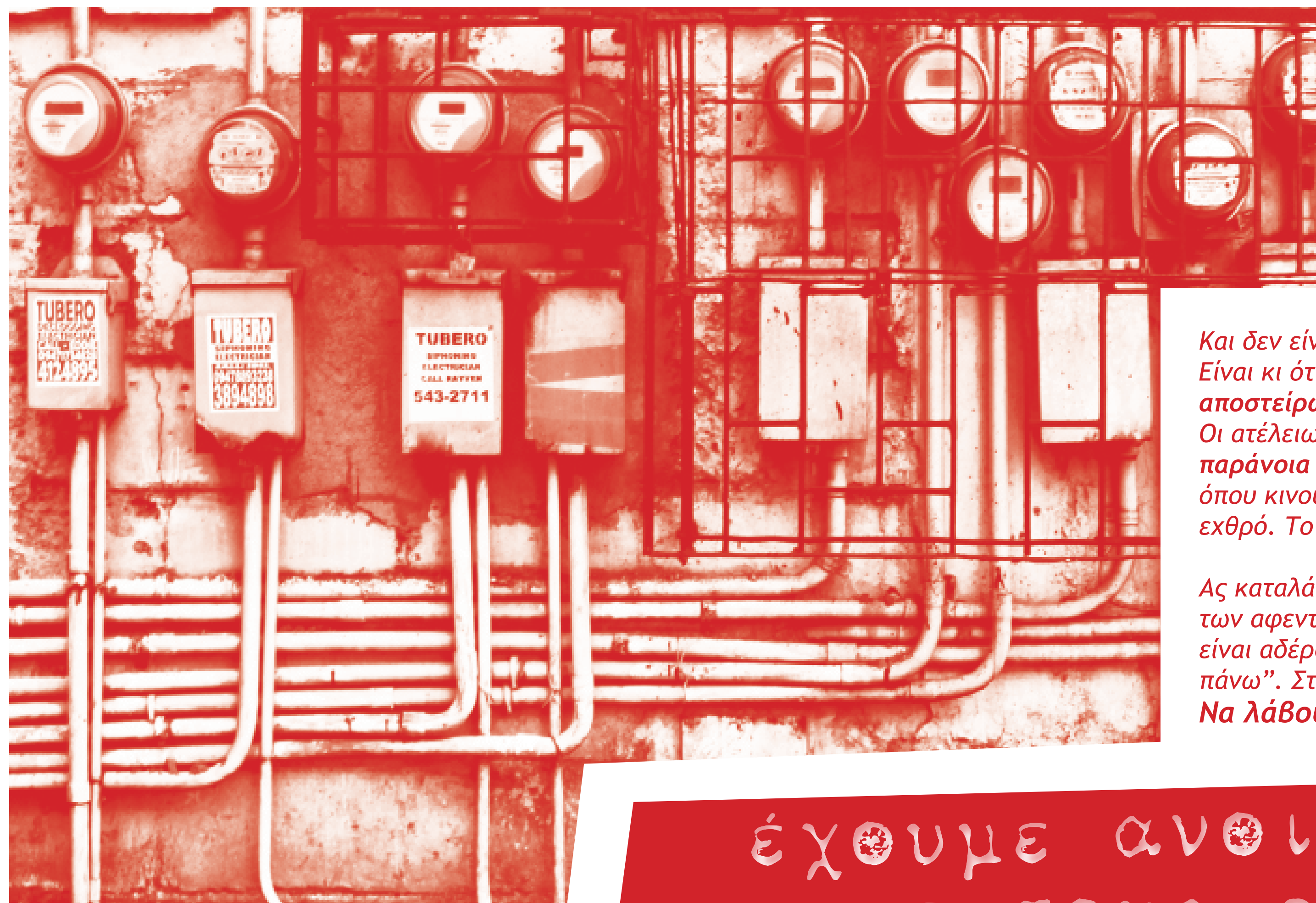

όλοι εμείς που μάθαμε τη μητρόπολη μέσα από τις σύραγγες του μετρό, τα τρόλεϋ και τα λεωφορεία...

τα τρόλεϋ και τα λεωφορεία...

...είμαστε αναγκασμένοι να πληρώνουμε λεφτά που δεν έχουμε για τα πάντα! Για τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα φάρμακα, το σπίτι, το ρεύμα, το νερό. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μας λένε να πληρώνουμε ΚΑΙ τις συγκοινωνίες. Τις συγκοινωνίες! Που εξ ορισμού φτιάχτηκαν για να μας μεταφέρουν να δουλεύουμε. Για να μπορούν τα αφεντικά να μας εκμεταλλεύονται καλύτερα. Τις συγκοινωνίες! Που εξ ορισμού φτιάχτηκαν για να μας μεταφέρουν να καταναλώνουμε. Για να μπορούν τα αφεντικά να βγάλουν μεγαλύτερο κέρδος.

Και δεν είναι μόνο ότι οι μεταφορές κοστίζουν πολύ, ενώ θα έπρεπε να είναι τζάμπα. Είναι κι ότι εκεί κυριαρχεί η ιδεολογία της τάξης και της ασφάλειας. Ο έλεγχος και η αποστείρωση. Οι κάμερες και οι μπάρες. Οι ελεγκτές, οι σεκιουριτάδες και οι μπάτσοι. Οι ατέλειωτες σειρές διαφημίσεων πάνω σε κατάλευκους τοίχους. Η κανιβαλιστική παράνοια του “παρακαλείσθε να προσέχετε τα προσωπικά σας αντικείμενα” σε σταθμούς όπου κινούνται εκείνοι τους οποίους το κράτος θέλει να καταδείξει ως τον βασικό μας εχθρό. Το πιο υποτιμημένο κομμάτι της τάξης μας. Οι μετανάστες εργάτες.

Ας καταλάβουμε επιτέλους ότι καθάρματα σαν τους ελεγκτές είναι εχθροί μας, τσιράκια των αφεντικών! Ας καταλάβουμε επιτέλους ότι οι μετανάστες, οι άνεργοι, οι άστεγοι είναι αδέρφια μας. Εικόνα από το δικό μας μέλλον, όπως μας το επιφυλάσσουν “οι από πάνω”. Στις συγκοινωνίες διεξάγεται ένας πόλεμος: Ο πόλεμος ενάντια στη φτώχεια. Να λάβουμε θέσεις μάχης! Ούτε cent για τη χασούρα τους!

έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς με τους ρουφιάνους ελεγκτές